

desiderata do my
 Chcialabym sobie se wszystkie
 Mamy pisac, m...
 siedzimy we cawon do stolu, my-
 slalam o mamie, cy mamuni
 dzieci ten wesoly, cy smutny.
 Tak Pan Bog czasem zgradza
 se to, co powinnos smucic, napelnia
 serce wspomnieniami i nadzieja
 zyczenia, niz es holwih by jej pom-
 krem bylo. O tym mamylom
 siadaja do stolu z dziecimi, ci-
 szylam sio tam. Mamunia ma
 Jusia. Bardzo z nim czasem do-
 Tak sio na jego zdaniu mozna
 opniec, tak mozna odpowiedzialsie
 swoje na niego zmuca, i on tak

desygnata do my
 Chcialabym sobie se wszystkie
 Mamy pisac, m...
 siedzimy we cawon do stolu, my-
 slalam o mamie, cy mamuni
 dzieci ten wesoly, cy smutny.
 Tak Pan Bog czasem zgradza
 se to, co powinnos smucic, napelnia
 serce wspomnieniami i nadzieja
 zyczenia, niz es holwih by jej pom-
 krem bylo. O tym mamylom
 siadaja do stolu z dziecimi, ci-
 szylam sio tam. Mamunia ma
 Jusia. Bardzo z nim czasem do-
 Tak sio na jego zdaniu mozna
 opniec, tak mozna odpowiedzialsie
 swoje na niego zmuca, i on tak

dobru ossumi es boli, taki
na to wyrozumiały; pokłarajemy.
Tak bym chciała żeby Mama
w nim, przy nim i z niego miała
wsulkie serwie mōie bce. —

Chciałabym żeby Mamma była
dobrze. — Chociaż niestety, wssy-
stko co dobre zawsze tylko z góry spły-
wa, a nie pod górę. — Wice Jas' miile
zapewnie taki miły, bo go mam ca-
stosiego i lepszego od siebie. — Mamma
tego w nim miie niemoie. —

Musi, Mammai powiedzi i o bez-
tam wygony Władysia truck profes-
sora Historji, Geometrii, i Łaciny i Ge-
ografji. — Niemoie, Mamma powiedzi
ile mi go wssysey nachwalili. —

A ier jas' ciegle wracalam do tego
i niuysca jego nie drsi dobre.

Wtrzymywali, że to jest albo
karę przynależną rozumu samudbania,
albo też może przypadek, która się
zmieni, ale się uwosaja g'sa je-
dny z najlepszych uczni swrah.

Moin to i Boie zradzenie w tych
miernych miejscach, bo jeun-
by nieborakowi, nie trudno o serce
mialosi, a te miejsca, zmuszaja
go do miiny dobrego trymania
o sobie. —

Mielismy troche niepoboju temu
paru dni, W. Audney miał kurere
zalatka drsi gwałtowne, belismy
si i si znown jego engine
rozwinie, ale nie przyszlo do tego,
dzisiki Bogu i jech znown dobrze.
Ma na n. rob pojuchai do Krakowa
ale niemiem czy do tego przyjdzie. —

Co do miie, datam si samowii
do nesy która miie straznie
nie bawi, ale dla dziei bedie
dobrze, tydzień wakacji noworo-
czykh marny przepedzi w Loure
w P.P. Clermont Lou. Dziei si zobu-
stom bnd na to ciesz. —

Idia niecierpliwie wyglada Romana
i desperuje si gojuzze, niema.
Pan Pustykh prorokuje jego
przyjrd na poniedialek 28° b.m.

day to Boie. —

Te tu dzisiaj na obiedzie u
naszych dzieci, cóske W. Stanisława
z Sanną Puchalską, dosłownie się z nasami
dziemi bawie, niezmiernie to miło
dzieli. —

30: X^a

Kilka dni jak list ten raesety, miła
znówu widział, nie pisałam. Wczoraj wiec
list Mamy dostał, a onegdaj Jas przy-
jechał, najnie spodziewany, kiedy od pisa-
łam na jego depeszę se "commis atten-
dus impatienter" użyłam ~~tego~~ słowa
Commis, se jego depeszy, a przekonaniu se
on o Romanie i Adasie pisze. —

Właśnie mi się zdumie się jego przyjaźni
nie spodziewał. — A chociaż oczywiście
miło mi jest go widzieć, i tak mi se
przyjechał. — Wczoraj przyjechali też Ro-
man i Adas. — Za list Mammie

rozdęcie dziękuję, ale niech, się
Mama niedy pisanie se konczy.
Jak list odbieram to się nim cię, ale
jak listu nima, to się znówu cię, se o
tyle mniejszy dla Mamy trud. — Moja
Mammieško droga nie wiem czy stęgo bardzo
trwała ta nieśliwa gaza mego szcucia, ale
tak mi się jakos wrasilo w duszę, se na tym
świecie jedna tylko niez istota, to obowiązek,
a se wszystko imie jest tylko narzedzie zmarłych
nia, se już mi się niechce niesego, ani
listów, ani kochania, ani nieśliczności,
na tym świecie, im się co niemniej do serca
przyjemie, tem wiecej se tego bidy. Wła już wolę nie...